

KNJIŽNI VEČER, 16. novembra 2017

Seznam knjig



Boštjan Gorenc: **Kaj se skriva očku v bradi** in druge iz letošnje zbirke Čebelica (Mladinska knjiga, 2017)

Oren Lavie: **Medved, ki ga prej še ni bilo, in čarobni gozd** (Zala, 2017)

Kobrowsky: **Naprej v preteklost** (Mundilfari, zavod za kulturne in umetniške dejavnosti, 2017)

Barry Johnsberg: **Moje življenje kot abeceda** (Miš, 2017)

Cvetka Sokolov: **V napačni zgodbi** (Miš, 2017)

Krzysztof Olaf Charamsa: **Prvi kamen: jaz, gejevski duhovnik, in moj upor proti hinavščini Cerkve.** (Mladinska knjiga, 2017).

Veronika Dintinjana: **V suhem doku** (LUD Literatura, 2016) – Jenkova nagrada

Ana Schnabel: **Razvezani** (Beletrina, 2017) Nagrada za najboljši prvenec na SKS

Kazuo Ishiguro: **Ostanki dneva** (Cankarjeva založba, 1995) Nobelova nagrada

So še druge knjige, prejmenice nagrad, o katerih smo se že pogovarjali:

Andreja Peklar: **Ferdo, veliki ptič** – nagrada Kristine Brenkove za izvirno slovensko slikanico

Sovretovi nagradi

Urša Zabukovec za prevod romana **Mjausk** Tatjane Tolstoj

Saša Jerele za prevod **Spleta večnosti** Marguerite Yourcenar

Boštjan Gorenc: **Kaj se skriva očku v bradi.**
Ilustr. Igor Šinkovec. (MK, 2017), 16 str.



Prva slikanica priljubljenega avtorja za mlade in odrasle, Boštjana Gorenca - Pižame. Otroci bodo stopili v čudežni svet očkove brade.

Kaj se skriva očku v bradi?

Kdo med dlakami čepi?

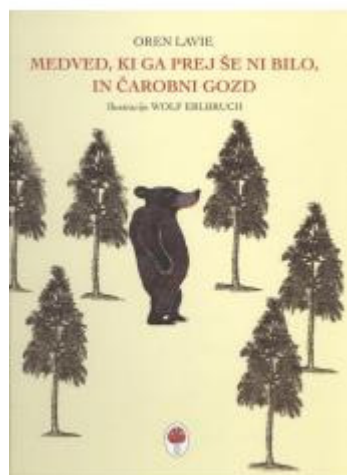
*Brundajo medvedki mladi
v njej, kot da nekdo smrči?*

<http://www.emka.si/kaj-se-skriva-ocku-v-bradi/PR/2374544>

Druge tri knjižice, ki so izšle v letošnji zbirki Čebelica:

- Tina Vrščaj: Plah, plašen, najplašnejši Tapatapata : o zajcu, ki se je postavil zase,
- Moja koklja špiklja špoklja : slovenska ljudska pesmica
- Meta Brulec: Kroki praznuje

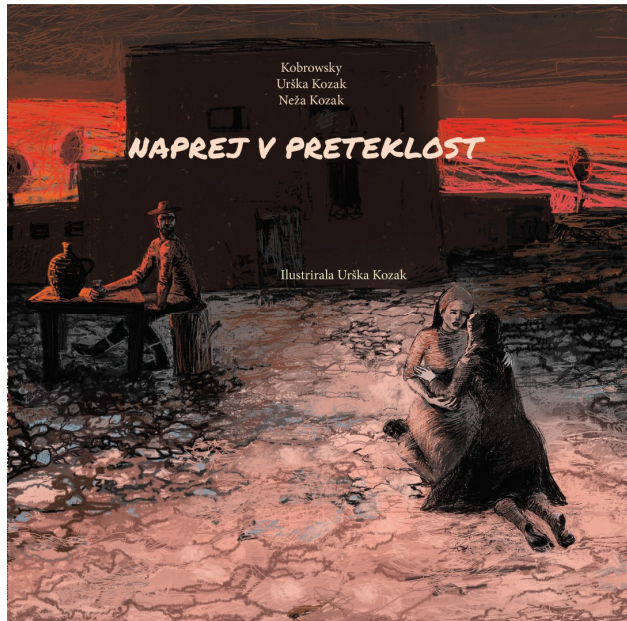
Oren Lavie: **Medved, ki ga prej še ni bilo, in čarobni gozd.** Ilustr. Wolf Erlbruch. Prev. Mateja Sužnik. (Zala, 2017), 44 str.



Pravljica o Medvedu, ki išče samega sebe, ki odkriva, ali sploh je in kdo je, ali je prijazen, srečen in celo ... zelo čeden ... Pot ga vodi skozi Čarobni gozd, v njem se srečuje z nenavadnimi gozdnimi prebivalci, ki mu pomagajo pri iskanju njega samega in odgovorih na vprašanja o sebi. Je prijazen? Je srečen? Je, hm, celo zelo čeden? Wolf Erlbruch (1948) je priljubljen in uveljavljen ilustrator ne le v Nemčiji, temveč vsepovsod po svetu. Za svoja številna ilustrirana dela je prejel vrsto uglednih nagrad, v letu 2017 tudi najpomembnejšo – spominsko nagrado Astrid Lindgren. Oren Lavie (1978) je ustvarjalec izraelskih korenin. Ukvarja se z glasbo, gledališčem, videom, redkeje s pisanjem zgodb. Ampak naj ustvarja karkoli, se tega loti zavzeto in predano, zato so vsa njegova dela dognana in priljubljena med najrazličnejšim občinstvom.

https://www.bukla.si/?action=books&book_id=27608

Kobrowsky, Kozak, Urška, Kozak, Neža: **Naprej v preteklost**. Ilustrir. Urška Kozak. (Mundilfari, zavod za kulturne in umetniške dejavnosti, 2017), 46 str.



PES

*Deček nima sreče, velik pes ga vleče.
Njemu pa se ne mudi, raje v travi obsedi.
Ti kar pojdi v kočo, je tvoja izven hiše,
v njej je vse bolj mirno,
v njej vse je tiše.*

Pesniška zbirka na duhovit in edinstven način obravnava problematiko družbene neenakosti med spoloma. Nastala je v sklopu projekta Zavoda Mundilfari (sofinancer: MDDSZ) Kdaj, če ne zdaj?, katerega namen je spodbujanje diskusije o enakih možnostih za oba spola. Predstavitve knjige bo spremljal pogovor z zanimivimi gosti, ki bo tekel predvsem o vlogi moškega in njegovem prispevku k naprednejši družbi brez omejujočih in nazadnjaških konceptov.

<http://www.kd-krsko.si/program/naprej-v-preteklost>

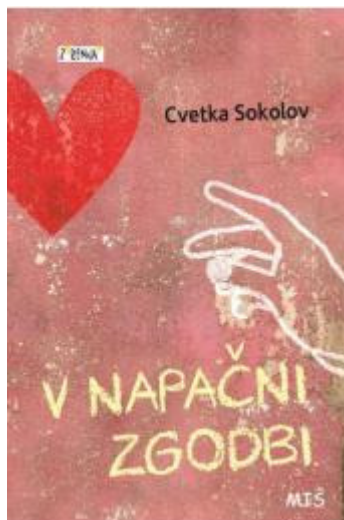
(S seznama knjig bralne značke za odrasle Beremo na sotočju)

Barry Johnsberg: **Moje življenje kot abeceda**. Prev. Tadeja Spruk. (Miš, 2017), 227 str.



Skoraj 12-letna Candice za domačo nalogo piše o svojem življenju, na vsako črko abecede eno poglavje; bi bil dovolj en odstavek, ampak deklica obožuje besede (bere slovar in Dickensova dela), in itak se lažje izraža pisno. Izvirno in duhovito!!! Candice je malo posebna (malo avtistična), brez pravih prijateljev in stikov s sošolci, dopisuje se z ameriško vrstnico, ki ji nikoli ne odpiše, njena družina je brez smeha (odkar je umrla mlajša sestra dojenčica Jasna, mamo muči depresija in še raka je prebolela, očka se zateka v garaško delo), očka se je skregal z bratom (njuna skupna firma je propadla, ampak brat je zdaj »bogati stric«) ... in še kaj bi se našlo... Toda: v razred pride Douglas, fant iz druge dimenzije, ki v tem svetu zdaj živi pri očku in mami kopijah, in s Candice se spoprijateljita, saj sta oba drugačna in zelo bistra! Candice si zada nalogo, da bo rešila svojo družino, Douglas, da bo skočil nazaj »v svojo dimenzijo« ... Roman je seveda tudi poklon jeziku in literaturi, besedam, pravzaprav črkam. Odlični mladinski roman je v slovenskem prevodu sestavljen le iz 25 črk, iz kombinacij teh črk 😊

Cvetka Sokolov: **V napačni zgodbi** (Miš, 2017), 176 str.



(S seznama knjig bralne značke za odrasle Beremo na sotočju)

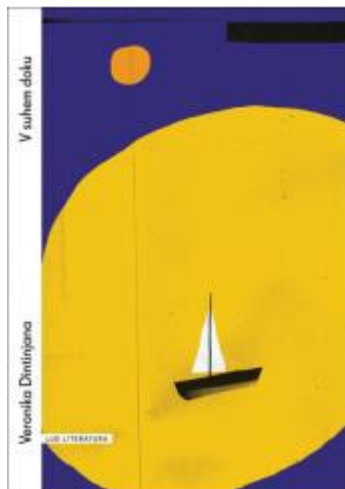
Roman je lahko dobrodošlo, »poučno« branje tako mladostnikom (še posebej mladostnicam!) kot njihovim vzgojiteljem. Manca iz 1. letnika gimnazije se zaljubi v svojega profesorja slovenščine, on jo zapelje (je prešuštnik, ki vara svojo ženo z več ženskami), z mobijem snema erotične (pornografske?) fotke in ti pridejo v roke starejšim dijakom, ki jih začnejo razpečavati (je tudi v tem romanu to močnejše obsojeno kot samo fotografiranje?!) ... No, to da Manci ne igrajo harfe, ko se zgodi prvič, se mi zdi še najmanj »tragično«, je pa tudi to poučno, na mestu se zdi tudi bojazen pred neželjeno nosečnostjo idr. Besedilo je prepleteno s citati iz poezije in glasbenega gradiva, kar je še posebej privlačno ... in lahko tudi spodbuda za branje (ljubezenske) poezije. To je še ena dodatna vrednost romana, ob branju pa jih odkrijemo še več. Takole sem predstavila romana na FB, potem ko sem ga na dušek prebrala in pokukala na domačo stran založbe <http://www.zalozbamis.com/knjiga/v-napacni-zgodbi/>

Krzysztof Olaf Charamsa: **Prvi kamen: jaz, gejevski duhovnik, in moj upor proti hinavščini Cerkve**. Prev. Irena Trenc Freljih. (Mladinska knjiga, 2017). 302 str.



Charamsa opiše svoj osebni boj in tudi pogum, ki ga je moral zbrati, da je družini in Cerkvi priznal resnico. Ta ga sedaj zavezuje, kot pravi, da jo širi, da opozarja cel svet na krivice, ki se dogajajo "drugačnim" ljudem. V zadnjem delu romana, t.i. Post scriptumu, lahko preberemo Charamsovo izjavo ob razkritju, osebno pismo papežu Frančišku in novi manifest gejevske osvoboditve. Charamsa je osebno zavezan demokratičnim, humanističnim vrednotam, za katere si želi, da jih sčasoma sprejme tudi, še vedno njegova, katoliška Cerkve. Tako bi se lahko končalo obdobje krivic, ki so skozi leta težila homoseksualno naravnane duhovnike, pa tudi vse ostale drugače spolno usmerjene in njihove družine ter prijatelje, ki verujejo v Boga. <https://www.dobreknjige.si/Knjiga.aspx?knjiga=4964>

Veronika Dintinjana: **V suhem doku** (LUD Literatura, 2016), 115 str.



Jenkova nagrada 2017

Zbirka med bralce prihaja skoraj osem let po izjemno odmevnem in nagrajenem prvencu *Rumeno gori grm forzij* (LUD Literatura, 2006). Tudi tokrat se avtorica ni izneverila. Pesmi, v središču katerih so voda v vseh mogočih pojavnih oblikah, plovba in zasidranost v pristanu prek različnih kulturnih referenc, naj bodo to antični miti o Odiseju ali Medeji, Kolumbova odkritja, prva ženska v vesolju Valentina Tereškova, v besede preslikane umetnine Turnerja in Rembrandta (pesem *Saskia* je eden najlepših pesniških poklonov ženski), raziskujejo odnos do družine ter lastne identitete. To pa počnejo izjemno pretanjeno, s postavljanjem besed kot zidakov, ki so tam točno zato, ker morajo biti. Kristina Sluga; Bukla 131 (Opozarjam na oceno Uroša Zupana na kraju knjige).

Ana Schnabl: **Razvezani** .(Beletrina, 2017)



Nagrada za najboljši prvenec na SKS.

Ana Schnabl (1985) je novinarka in literarna kritičarka; navdih za svoje zgodbe je iskala v »rudnikih svoje in tuje duševnosti – predvsem v melanholiji in nostalgiji,« kar se odraža tudi v njenem kratkoproznem prvencu *Razvezani*, saj je skupni imenovalec vseh 10 zgodb ravno duševnost, notranje življenje, ali če hočete emocionalnost likov, v katero se avtorica popolnoma in prepričljivo potopi ter ji je zunanje dogajanje zmeraj podrejeno. Vsem literarnim junakom, od *Grdebele*, kakor sama sebe imenuje pripovedovalka prve kratke zgodbe, preko ugledne in na koncu razžaljane pravnice v *Sivem pinotu*, pa vse do nevrotika v *Velikem vozu* je skupno to, da se v določenem trenutku *razvežejo, odlupijo* od družbenih pričakovanj (in odgovornosti do svojih najbližjih ali le do sebe), če že ne v dejanjih ali jeziku, pa vsaj v mislih. Posledice tega so vidne navzen ... <http://koridor-ku.si/recenzije/ana-schnabl-razvezani/> (Priporočam spremno besedo Aljoša Harlamov na koncu knjige:
Njen pogled bi se razplastil kot prst: na površju prezir, ena plast globlje strah, dve plasti globlje jezca, tri plasti globlje osamljenost in najgloblja plast, plast ki bi komaj še dihala, upanje.)

KAZUO ISHIGURO, Nobelova nagrada 2017

Ostanki dneva. Prev. Srečko Fišer. (Cankarjeva založba, 1995), 236 str.



Ko smo bili sirote. Prev. Ingrid Kovač Brus. (Celjska Mohorjeva družba, 2005), 336 str.



Ne zapusti me nikdar. Prev. Katarina Jerin. (Učila International, 2006), 318 str.



Kazuo Ishiguro (japonsko 石黒 一雄;), japonsko-britanski pisatelj, nobelovec, * 8. november 1954, Nagasaki, Japonska.) Njegova družina se je preselila v Anglijo leta 1960, ko je bil star pet let. Ishiguro je diplomiral na Univerzi v Kentu iz angleščine in filozofije leta 1978 ter magisteriral iz kreativnega pisanja leta 1980.

Išiguro velja za enega najbolj znanih sodobnih avtorjev v angleško govorečem svetu, ki je prejel štiri Man Booker nominacije in postal dobitnik leta 1989 za svoj roman *Ostanki dneva*. Njegov roman iz leta 2005 *Ne zapusti me nikdar* je bil prav tako izjemno cenjen. Kot pisec je cenjen zaradi nenavadnega pogleda na svet, kar komentatorji pripisujejo odraščanju v japonski družini. V letu 2008 ga je londonski The Times uvrstil na 32. mesto svojega seznama »50 največjih britanskih pisateljev od leta 1945«. V letu 2017 ga je švedska Akademija nagradila z Nobelovo nagrado za književnost, ki ga opisuje kot pisatelja, »ki je v romanih z veliko čustvene sile razkril brezno pod našo iluzornim občutkom povezanosti s svetom«. https://sl.wikipedia.org/wiki/Kazuo_Ishiguro